व्यञ्जितुम् , ो अञ्जिजिषितुम्; व्यङ्क्तम्, व्यक्तिः, र व्यञ्जिजयिषा ; व्यञ्जिजिषा, अञ्जना, व्यञ्जा, अञ्जिजिषणम् ; व्यञ्जनम्, व्यञ्जनम् अञ्जित्वा अञ्जिजिषित्वा ; 1 अवत्वा अझियत्वा, अङ्कत्वा **भभिन्यज्य,** अभिन्यञ्ज्य, समञ्जिजिष्य ; अञ्जिजिषम् २ ; अक्तवा २,) अञ्जम् २, अञ्जम् २, अञ्जित्वा २, अङ्क्ता २, ∫ अञ्जियत्वा २, ∫ अङ्जिजिवित्वा २; **अ**ञ्जलि:,2

(28) 'अन्घ दृष्ट्युपघाते '

(X-चुरादि:- 1925. सक. सेट्-उम-) 'उपसंहारे' इत्येके।

अन्धकः-निधका, अन्दिधयिषकः-षिका;
अन्धयता-त्री, अन्दिधयिषता-त्री;
अन्धयन्-न्ती, अन्दिधयिषवन्-न्ती;
अन्धयिष्यन्-न्ती-ती;
अन्धयमानः, अन्दिधयिषमाणः;
अन्धयिष्यमाणः, अन्दिधयिषिष्यमाणः;

^{1. &#}x27;जान्तनशां विभाषा '(6-4-32) इति 2. औणादिक अलिच् प्रखयः॥ वा उपधानकारलोपः।

A. 'यो ह्यच्छिद्रित एव वीर्यशतकृत् तस्मिन् पतस्य च्यान् विष्टाङ्गस्य ममार दिण्डतस्य स्थान्य पादाङ्कितः । कृष्णोऽप्यश्रुजलाङ्गितेऽतिसुखयस्यामुच्य पुष्पोःकरं देवौषे हृतदुःस्वने रसयति व्याकर्षदेनं क्षितौ ॥ ' (धा. का. 3-62)